

**CIHM
Microfiche
Series
(Monographs)**

**ICMH
Collection de
microfiches
(monographies)**



Canadian Institute for Historical Microreproductions / Institut canadien de microreproductions historiques

© 1999

Technical and Bibliographic Notes / Notes techniques et bibliographiques

The Institute has attempted to obtain the best original copy available for filming. Features of this copy which may be bibliographically unique, which may alter any of the images in the reproduction, or which may significantly change the usual method of filming are checked below.

- Coloured covers / Couverture de couleur
- Covers damaged / Couverture endommagée
- Covers restored and/or laminated / Couverture restaurée et/ou pelliculée
- Cover title missing / Le titre de couverture manque
- Coloured maps / Cartes géographiques en couleur
- Coloured ink (i.e. other than blue or black) / Encre de couleur (i.e. autre que bleue ou noire)
- Coloured plates and/or illustrations / Planches et/ou illustrations en couleur
- Bound with other material / Relié avec d'autres documents
- Only edition available / Seule édition disponible
- Tight binding may cause shadows or distortion along interior margin / La reliure serrée peut causer de l'ombre ou de la distorsion le long de la marge intérieure.
- Blank leaves added during restorations may appear within the text. Whenever possible, these have been omitted from filming / Il se peut que certaines pages blanches ajoutées lors d'une restauration apparaissent dans le texte, mais, lorsque cela était possible, ces pages n'ont pas été filmées.
- Additional comments / **Text in Ukrainian.**
Commentaires supplémentaires:

L'Institut a microfilmé le meilleur exemplaire qu'il lui a été possible de se procurer. Les détails de cet exemplaire qui sont peut-être uniques du point de vue bibliographique, qui peuvent modifier une image reproduite, ou qui peuvent exiger une modification dans la méthode normale de filmage sont indiqués ci-dessous.

- Coloured pages / Pages de couleur
- Pages damaged / Pages endommagées
- Pages restored and/or laminated / Pages restaurées et/ou pelliculées
- Pages discoloured, stained or foxed / Pages décolorées, tachetées ou piquées
- Pages detached / Pages détachées
- Showthrough / Transparence
- Quality of print varies / Qualité inégale de l'impression
- Includes supplementary material / Comprend du matériel supplémentaire
- Pages wholly or partially obscured by errata slips, tissues, etc., have been refilmed to ensure the best possible image / Les pages totalement ou partiellement obscurcies par un feuillet d'errata, une pelure, etc., ont été filmées à nouveau de façon à obtenir la meilleure image possible.
- Opposing pages with varying colouration or discolourations are filmed twice to ensure the best possible image / Les pages s'opposant ayant des colorations variables ou des décolorations sont filmées deux fois afin d'obtenir la meilleure image possible.

This item is filmed at the reduction ratio checked below / Ce document est filmé au taux de réduction indiqué ci-dessous.

10x	12x	14x	16x	18x	20x	22x	24x	26x	28x	30x	32x
				<input checked="" type="checkbox"/>							

The copy filmed here has been reproduced thanks to the generosity of:

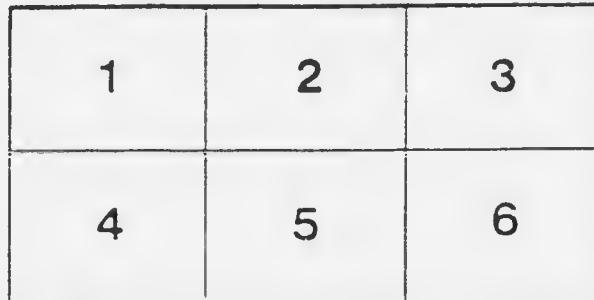
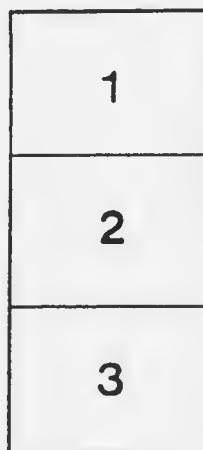
National Library of Canada

The images appearing here are the best quality possible considering the condition and legibility of the original copy and in keeping with the filming contract specifications.

Original copies in printed paper covers are filmed beginning with the front cover and ending on the last page with a printed or illustrated impression, or the back cover when appropriate. All original copies are filmed beginning on the first page with a printed or illustrated impression, and ending on the last page with a printed or illustrated impression.

The last recorded frame on each microfiche shall contain the symbol → (meaning "CONTINUED"), or the symbol ▽ (meaning "END"), whichever applies.

Maps, plates, charts, etc., may be filmed at different reduction ratios. Those too large to be entirely included in one exposure are filmed beginning in the upper left hand corner, left to right and top to bottom, as many frames as required. The following diagrams illustrate the method:



L'exemplaire filmé fut reproduit grâce à la générosité de:

Bibliothèque nationale du Canada

Les images suivantes ont été reproduites avec le plus grand soin, compte tenu de la condition et de la netteté de l'exemplaire filmé, et en conformité avec les conditions du contrat de filmage.

Les exemplaires originaux dont la couverture en papier est imprimée sont filmés en commençant par le premier plat et en terminant soit par la dernière page qui comporte une empreinte d'impression ou d'illustration, soit par le second plat, selon le cas. Tous les autres exemplaires originaux sont filmés en commençant par la première page qui comporte une empreinte d'impression ou d'illustration et en terminant par la dernière page qui comporte une telle empreinte.

Un des symboles suivants apparaîtra sur la dernière image de chaque microfiche, selon le cas: le symbole → signifie "A SUIVRE", le symbole ▽ signifie "FIN".

Les cartes, planches, tableaux, etc., peuvent être filmés à des taux de réduction différents. Lorsque le document est trop grand pour être reproduit en un seul cliché, il est filmé à partir de l'angle supérieur gauche, de gauche à droite, et de haut en bas, en prenant le nombre d'images nécessaire. Les diagrammes suivants illustrent la méthode.

MICROCOPY RESOLUTION TEST CHART

(ANSI and ISO TEST CHART No. 2)



APPLIED IMAGE Inc

1653 East Main Street
Rochester, New York 14609 USA
(716) 482 - 0300 - Phone
(716) 288 - 5989 - Fax

Народна бібліотека Ч. 6.

Ернест Р. Гул.

ВИТВОРЕНЕ ХАРАКТЕРУ.

Порада Родичам та Учителям, як виховувати
діти на характерних людей.

З англійської мови переклав
П. К.

Ціна 15 ц.

Торонто, 1920 р.

Накладом і з друкарні
"РОБІТНИЧОЇ КНИГ. і ВИДАВНИЧОЇ СПЛКИ"
516 Queen St. W. TORONTO, ONT.

Ернест Р. Гул.

ВИТВОРЕНЕ ХАРАКТЕРУ.

Порада Родичам та Учителям, як виховувати
діти на характерних людей.

З англійської мови переклав
П. К.

Ціна 15 ц.

Торонто, 1920 р.

Накладом і з друкарні
"РОБІТНИЧОЇ КНИГ. і ВИДАВНИЧОЇ СПІЛКИ"
516 Queen St. W. TORONTO, ONT.

LC 268
H8418
c. 2

ВИТВОРЕНЕ ХАРАКТЕРУ.

Нашим інершим питанем відносно наших дітей має бути: який наслідок ми бажаємо отримати з їхнього виховання; або, іншими словами, якими людьми ми бажалибачити наші діти? Відповідь на се ось яка: ми бажаємо, щоб наші діти стали досконалими людьми. Підвалиною тої досконалості є характер; тому що під характером розуміється жите ряженне принципами, отже ся важна справа виховання наших дітей полягає в тім, щоб, перше, показати дитині найкращі і найшляхотніші ідеали; друге, відбити ті ідеали в діточім розумі в конкретній формі вищих принципів; і, третє, так призвичайти дитину твердо триматись тих принципів, щоб вони полишились в ній на ціле жите.

Якого-ж матеріялу нам ужити, щоб отримати бажаний наслідок? Від самого початку нас вражає величезна ріжниця межи немовлятом, яке ми начинаємо виховувати і дорослою людиною, якій наше виховування стає зайвим. Немовля зявляється ся перед нами, як соторінне посідаюче інстинкт і імпульс, що мало чим ріжнить ся в житевих проявах від песяти, котяти або яг-

пяти. Коли розум і съвідомість бажання існує в немовляті, так воно знаходяться в цілковито схованім стані — так сховані, що цілковито не можуть бути ужиті в процесі виховання. З того створіння ми маємо витворити людину; пайголовиніца ознака дорослої людини, се те, щоб розум і золя панували в її житю, а істинні і імпульси, хоч пічим не придушенні, підлягалі тим винним силам, як кінь підлягає їздцеви.

П'ять щаблів розвитку.

Робота перетворення немовляти у людину є така, що відбувається сама собою. Стан немовляти здається триває приблизно два роки. Під кінець цього часу ми зачинаємо зауважувати в дитині виразні ознаки розумового життя хоч не винцої з кости. Виразне зацікавлене дооколичними речами є характеристикою другого періоду, котрий ми звемо **дитинством**, що пролягається меже другим а семим роком життя. Десь коло семого року стає до розпізнання третій щabelь, що відзначається розміркованім і відвічальністю, що ми звемо „уживанем розуму“. Се уживане розуму починає становити хлопчик. Приближно десь на чотирнадцятім році переміна (мутація) голосу зазначує перехід

хлопяти в молодечий вік. І коли по кількох роках молодь зсягає само-посідання (межи вісімнадцятим, а двадцятим роком) ми починаємо звати того юнака **людиною**.

Треба зауважити, що усей той розвій повстає природа, не вважаючи на те, чи ми втручаємося туди з вихованем, чи ні. Отже се неше діло витворювати ті межі, в яких ті щаблі розвою можуть статись, ані не зазначувати нам з гори розлірів їхнього поступу. Бо природа вже все встановила відповідно після своєї власної невідомої міри, і противить ся, і на віть піметить ся за втручене в її роботу, колиб котрий виховувач дітей був на стільки не розумним і починав се робити. Проби силуваного прискореня розвитку дітей дадуть наслідки нездорові скороснілості, на ціле жите кволости, або її завчасну смерть; з другого боку нарочите запізнене того розвою виявить ся або в придурковатості дитини або беззаконній буйності. Отже нашим ділом не є задаватись на піноване над природними розвоями, але пильнувати їх, коли вони зявляють ся, щоб підтримувати їх та провадити ними найлагіднішим способом, привабленем знереду, а не тисненем ззаду -- чи, іншими словами, дати природному розвоєви найкращу нагоду, на яку тільки до-

зволяють обставини.

Вкоротці кажучи, наше відношене до дітей не має бути відношенем господаря, але слуги, терпляче прислугуване природі, щоб ми моглися осягнути з приємностию те, чого собі жичимо у вихованю наших дітей.

Але навіть і слуга, щоб його робота дала добрі наслідки, потребує розумної похапливості в обставинах та розумно уладженого способу. Отже само собою заходить питанє: Як ми маємо прислугувати природі в тих ріжноманітних випадках, аби осягнути бажаних наслідків? Кожний відразу згодить ся з тим, що до дитини треба вживати інших способів, як до дорослої людини. Виховане дитини мало, або навіть ні в чім не ріжнить ся від виховання собаки. Є певні річи які ми хочемо, щоб те звіря робило, і знов є таке, чого ми не хочемо, щоб воно робило. Коли пес те зробить, що ми хочемо, ми надгорођуємо його грудкою цукру, а коли зробить що противного, ми вживаємо батога. Простим стоваришенем думок пес ступнево починає розуміти, що певні його вчинки повязані з болючими, а другі з приємними наслідками; і коли те розумінє поволі відтиснеть ся в його мізку, воно стає керманічесм приваблюючим, або відшаршуючим до робленя або не робленя вчин-

ків, над котрими треба подумати чи робити їх, чи ні. Такий самий спосіб виховання має бути вжитий і до дитини. Навпаки, що до дорослої людини, так ми покликуємося до її розуму, съвідомості, знаня, сумління, чутя вольної волі, та сили повстримання. І коли буває, що вживаветься словане і відносно дорослої людини, так се не вважається чистим апельованем до інстикту та імпульсу, але — присилуванем розуму, способом привести людину до лішого і розважного стану думаня.

Сі дві методи, будучи в суті річні, досить легенькі до зрозуміння. Ми знаємо, як походитьсь з немовлям, а як з дорослою людиною. Але що нам робити з нашими дітьми, як вони переходятять ті середні щаблі себто від немовляти до дорослої людини?

Три гатункі здібностей.

Після нашої фільозофії людина складається з тіла і душі; але тіло сполучене з душою, як її виконавчий струмент, не як окреме начине, подібно до пилки або джигана, а як сполучний струмент, одушевлений душою, котра просякає тіло в усіх його частинах. Душа одна, але вона посідає трояку силу, яку ми звемо: **ростюча**,

відчуваюча і розуміюча, котрих довинно однаково шанувати.

(1) До "ростючих" сил належать: асиміляція (травлене, тощо), секреція (витворене слини і інших людських соків, але не крові) і екскреція (викидане з тіла непотребу) та (яко наслідок того) зрист тіла. Їджене, спане і рухане теж належуть до цієї категорії. Вони ділають самі з себе, інче якийсь механізм, (так самісінько як в рослинах) і без жадної потреби, щоб розум кермував ними. Се все належить до фізичного відділу, і є підвальнюю здоровля та сили. Особливість цих здібностей полягає в тім що вони зявляють ся в людині в їхній повній силі діланя від першої хвилі життя, і гостро кажучи, вони не належать до дійстивого матеріалу, що має підлягти вихованню. Ми мусимо тільки діглядати їх з надвору, щоб забезпечити найкращі умовини їхньому здоровому діланю. Коли ми говоримо про немовлячий щабель людського істновання, ми розуміємо той час коли тільки сі здібності є в прояві, — чи простіше, коли інші і вищі здібності ще так за молоді до виховання, що в дійсності на них ще незвертають уваги. Наслідок сего є той, що наш догляд немовляти нічим чисто не ріжнить ся від нашого доглядання геранії, котру ми садимо, поливаємо, гно-

ємо, виставляємо на сонячне сяєво, або ховаемо в холодок, котру ми підтинаємо та пересаджуємо після інших приписів набутих з досьвіду, бо нашою метою було витворити найздоровішу, найміцнішу геранію, нащо тільки нам дозволять наші ресурси і здібность тієї рослини. Наші найпервіці відносини до немовляти майже такі самі. Ми мусимо уважати, щоб воно було свого часу нагодоване їжою доброї якости і певної кількості, ми мусимо уважати на регулярність його природних функцій, подавати потрібну кількість чистого повітря і руху, уважати на признаки хороб, куруючи їх як-слід, а се й дає немовляті найкращу нагоду до зростання на ядерну, здорову і жваву людину.

(2) Слідуочий рід здібностей зветься »відчуваючим«. Вони насамперед складають ся з п'ятьох чуттів: зору, слуху, дотику, смаку і нюху, — і звичайно до цього належить той гатунок діяльності розуму, котрий з ними сполучений. Сих здібностей ми не подибуємо у рослин, але ми посідаємо їх так само, як і звіріна. Коли зявляється ся чуттє, зявляється ся також і знаніє, не того вищого, чи съвідомого роду, але нищого чутливого. Воно складається з похоплення внутрішніх чуттів і зовнішніх речей. Але відчуваючі здібности не складають ся з самих

похоплень, але і з таких чуттів, як любе і нелюбі, бажане і намагане осягнення того, що сподобалось, і сиротивлене, страх і обминане того, що неіриємне; се є рід воління, хоч ще не вищого, чи розумового роду.

Сі чутеві функції зазначають час дитинства і надають перший матеріал до виховання. Се не значить, що вони зявляють ся рантовно, бо і в ранішнім немовлятстві вони є до певної міри, теоретично надаючи царину до виховання.

(3) Пізніше приходять розуміючі здібності, котрі складають ся зрозуміння і волі. Вони виразно і виключно людські і вони власно складають людське існування таким, яким воно є. Інтелектуально, съвідомість поступає поза приписи чутя пригляданем до окремих об'єктів в формі загальних розумінь, як „причина“, „споріднене“, тощо. В тім містить ся також сила вживання фактів, яко грунту до висновків, або обмірковання над іншими ідеями. Етично, съвідомість існує у съвідомості волі — в любленю і нелюблений, в бажаню і огидженю, вона нагадує собою здібності „чутевої волі“, але тичиться ідей съвідомо похоплених, а тому і є вона з вищої площини. До сего влучуємо рефлексію, чи суперечні спричинення до ділання, їхню моральну вартість і волю вибору зпоміж них. Як хутко розу-

міочі здібності досягнуть такого щабля розвитку, котрий надається до звичайного вжитку їх, тоді час дитинства минає, а настає період хлопятства. Ми звичайно кажемо про сю відміну, як про набуте вжитку съвідомости. Се "набуте вжитку съвідомости", більше є набутем відповіданості. Ся відповіданість обхоплює три складника: (1) съвідомість вільного вибору, (2) съвідомість правдивого вибору, (3) съвідомість обовязковості правдивого вибору, — чи, іншими словами кажучи, ся відповіданість обхоплює етичну потребу так само, як і силу само-контрольовання.

В сім випадку наше грубе і просте говорене про набуте съвідомости може запровадити нас на бездороже. Ми уявляємо собі, що та съвідомість з'являється в певнім часі, як якась відміна зненацька. В дійсності, вона прибуває протягом усього дитинства і доходить до своєї повної сили тільки десь біля семого року життя. Звідси і повинно почати вихованнє розумових здібностей з першою їхньою проявою, не чекаючи на повніший розвиток, котрий зазначує хлопятство.

Три методи трактування.

Тепер ми вже годні відповісти означаючо,

На запит відносно відмін методу. Припустімо що ті ріжкі ізаблі приходять рантовно і гостро відокромлені один від одного. Тоді ми мусіли мати до діла почергі з трома пеї ѹодами і трома вітчівідними до них методами:

(1) В стані немовлятства, коли в русі тільки зростові здібності, ми повинні трактувати немовля так, як ми поводимся з рослиною.

(2) В стані дитинства, коли стають до роботи чутеві здібності, ми повинні трактувати дитину так, як ми поводимся з звіриною.

(3) В стані хлонятства, коли виявлюються розумові здібності, ми повинні трактувати хлоня, як нецілковито розвинену людину; але все ж як дорослу людину, бо воно носідає усі особливості, котрі простують до витворення дорослої людини.

Та в дійсності природа неробить скоків. В немовлятстві, коли зростові здібності в повнім русі, звірячі сили проходять через перший стан розвитку і тому дитино-трактованє мусить бути в певнім, відповіднім напрямку сполучене з трактованем немовляти. В стані дитинства, коли звіряча активність в повнім розмасі, та-кож і розумові здібності підлягають першому щаблеви розвитку; тому повинно трактованє дитини об'єднати з трактованем хлопяти. Піз-

їйце в стані хлонятства, коли уважаємо, що розумові здібності опановують характером, іще багато позістає дитячого; тому якась частина дитино-трактування мусить бути далі затримана в обєднані з мужко-трактуванем.

ПСИХОЛОГІЯ ЗВИЧКИ.

*) Зробивши нарис ріжних ізаблів розвитку від немовляти до починаючого мужа, нашим слідуючим кроком буде застановити ся над тими засобами, якими той розвиток може бути кермований в правдивім напрямку.

Звертаючись назад до наших перших дефініцій, ми кажемо знов, що головною метою наших заходів у вихованню є зформоване характеру, що під характером ми розуміємо жите кермоване принципами, і що принципи се — етичні правди добре похоплені і ужиті в практиці. Добре похоплене тих правд і їхнє регулярне уживане в проводі є ніщо іншого, як сформоване звичок.

Звичка дефініюється як стійна і стала лег-

"Тепер час звернутись до другої половини підмета, а лу патра Гуля дотично виховання приглядання (обсервації) съвідомого розуму, съвідомої волі, етичного чуття, тощо; але його уступ відносно вихованї імпульсу такої великої важості, що ми мусимо його подати, як слідує:

Тепер час звернутись до другої половини підмета, а власне, до виступаючої здібності імпульсу чи чутэ-волення, котре спирається на почуванях приємності і болю, і на проявах бажань і нарікань, подобань і неподобань до-

кість у виконаню діл. В початках варто собі засувати, що звичка, коли вона має мати моральну вартість, вона не має бути механічним діланим. Паротяг завжди починає робити тим самим робом, як скоро пара нущена або закручена, просто тому, що він так побудований і не годен тому зарадити. Самісінько в житю, люди набувають собі звички, після котрої потім і роблять все; і з сего боку вони мало в тім ріжнять ся від машинерії. Звичка впроваджує подібну регулярність діланя у тотожних обставинах; та коли приглянутись етичній вартості, так се буде щось більшого. Се буде легкість у людській волі сказати „єге“ або „ні“ відносно до певного взірця поводження ряженою розумом; іншими словами, легкість в пусканю принципів в практику — принципів котрі уже є.

тично всіляких об'єктів оглядуваних або досліджуваних. Сі імпульси так спонтаничні, що вони дуже перешкоджають позитивному вихованню в молодших літах житя; але все ж вони подають матеріал до практиковання початків само-контролі. Дитина відразу має навчитись, що є деякі речі, котрі мають бути роблені, і другі речі, котрі не повинно ся робити, цілковито незважаючи, чи любі вони їй, чи не любі, — приміром: їда і ліки, або позіставанє в кімнаті, або в ліжку; заборона тягати меблі, або рухати за-

Вчасне закорінене звичок.

Першим питанем буде, — коли починати закорінене звичок? На се відповідь: невідтягайтесь, а починайте, як найвчасніше, беручи на увагу, однаке, здібність вихованця на кожнім інаблю його існування, приираючи відповідно того засобів і методів.

Як ми вже бачили, вихованє немовляти ні в чім не ріжнить ся від тресованя песяти; тому усей наш вплив має бути вжитий з фізичного напрямку і знадвору. Коли немовля виплюне свою пипку, вложи її йому в рот знов, і вкладай доти, доки немовля не наїсть ся. Коли воно дригає ногами і боркається, приверни знов його до порядку, спеленай, зак не навчить ся триматись спокійно, і т. и. А як скоро пі-

лізка, тощо. Коли ж дитина не може ще контролювати себе силою власної съвідомості, тоді ціла справа позістає в отсім: «Роби так, як тобі сказали, або будеш бита.» Хоч є певна межа дотично вживання фізичної сили, але для доброго виховання треба вважати, щоб дитина навіть у сім ранішнім стані не посьміла підти проти волі батьків. Один приклад вдалої неслухняності загрожує зруйнувати всю роботу і всій характер, — таку вагу мають перші початки збуитовання. Але треба уважати, щоб та річ по-

чнеть ся **діточий стан**, так тоді чутя імпульсу мають бути керовані покликанем до чутевих приймачів. Дитині кажуть робити те або не-робити того, а до послуху має бути висилувано показанем приємності або неприємності, над-городи або покарання, а навіть в конечній по-требі і фізичним примусом більш рішучого ро-бу. В сім стані що найбільшого має бути зроб-лено, се навчити дитину звичаїв чистоти, добро-го і спокійного поводження, пристосованя до ба-жань других і т. и., а також недопускати до витвореня противних звичаїв, таких як нечи-стість, мургівство, лайдацтво, неуміркованість, нахабність і т. и. Має бути багато зроблено, щоб запевнити умірковане і приємне ужите го-

луху, відносно котрої ставить ся вимога, була розумна, у-міркована і в якісь напрямку потрібна; а тягар підлягання не повинний бути інавісним, тяжким, або пробований за-часто. І хоч метод виховання вживаний в стані дитинства мало в чім ріжнить ся, або й ніяк не ріжнить ся, від тре-сованя иса, все ж батьки повинні завжди памятати, що той метод часовий і переходячий.

З приходом літ, в котрих більше і більше виявляється съвідомість, вони повинні звичайно звернутись в тім напрямку і почати апелювати до тих вищих здібностей так хутко, як скоро вони хоч трошечки себе проявлять”.

лосу, рівну і лагідну ходу, акуратність і виразність в балачці і т. и. Також відносно шанування як річий, так і осіб, — лагідне поводжене з книжками і меблями, отримане в чистоті і Добрім стані забавок і образів, а не безглуздє зніщене їх та розкидане скрізь в неладі. Приємності мають бути сполучені з відповідними обовязками; приміром, коли дитині дозволено буде гучно забавитись, по забаві вона має зложити усі річи в повному порядку; коли нині дано посвяткувати, так завтра лекції мають бути іще краще пороблені. Також має бути обмежаність часу і місця, що до вставання, спання і поживлення в означений час, що до бутя в діцькій, і заходження до гостинної, і полишения габінету без опору, коли сказано. Врешті, всілякі форми самостримання, як не кричати без причини, а коли й кричати, так умірковано і недовго; не вигукувати у зачиненім місці і не робити за великого галасу в хаті і т. и.

Вжиток асоціації.

Вплив "ассоціації" на сформоване звички є очевидчий. Коли кіт навчить ся не спивати молока на полице, будучи вибатоженим, се просто через попередне сполучене двох ідеї (га-

док), що спричинили ту науку. Як скоро та звірятко побачить на полиці молоко, і почує в собі охоту до него, враз зявляється в него спогад про батожене, котре чекає його за молоко. Коли страх болю буде дужчий від жадоби приємності, кіт полинить молоко в спокою. Похвала і картане, кари і надгороди, вжиті відносно дитини мають такий самісінський вплив. З часом розвитку розуму сі асоціації ідей набувають вищого розуміння. Як багато трафляється, що людину забезпечується від нахилу красти (або якого іншого лиха) на ціле своє життя одним добрим вибатоженем, яке вона дістала раз за молодих літ. З літами та людина знає добре, що дні батоження минулися, але та суворість, з якою переступство було покаране в минувшині відтаврувало в її розумінню таке величезне витиснення понесеної кари, що та людина ніколи не зможе забути того. Отже спокуса красти і постанова не красти стали сполучені в розумінні дитини, і та сполука стала такою звичайною завдяки повторенню, що тепер гадка красти, коли вона і зявляється, не вважається за жадну спокусу.

Сей приклад подає нам вартість зассоційовання двох ідей до купи, з чого повстає добрий наслідок; приміром, коли ідея лихого діланя

сполучена з іншою ідеєю, що береть ся діяти як **відстрахач**. І, звичайно, станеть ся та сама зверхність, коли ідея добра діє, як сполука з іншою гадкою, котра служить яко **захочене** до виконання чогось доброго.

ФІЗІОЛЬОГІЯ ЗВИЧКИ.

Отже ми простудіювали психольогічну основу звичок, котра лежить в так званій асоціації ідей. Поступімось далі взад і застановім ся над їхньою фізіольогічною основою.

Новітні досліди будови і чинностей живих організмів показали нам, що нервовий систем складається з дуже скомплікованої сітки манісеньких ниточок, в кожній з котрих замешкує невна сила готова видати рух в тій хвилі, як її до того викличе так званий **стимул**; те викликане повстає більш-меньш так само, як стріл в гарматі через падане потисненого курка. Нерво-нитки подібні до електричних дротів; вздовж них переходят житеві сили від кінця до кінця цілого тіла; коли та сила дійде до одного кінця "дроту", від того повстає в тілі рух в тій частині.

Сей "догори середину і вдолину боки" процес, (беручи сей терм з танечного сальону) зветься "моторово-рефлексійною чинностею". Проява чутя і розумна съвідомість, втручають ся більше, як рядча, або забороняюча сила, а не та чинна сила, що витворює зворушене. Іншими словами, розум може відмикати і зами-

кати сполученя і таким робом дозволяти процесови на його оббіг, або перепиняти його в середині, або викидати один з двох можливих напрямків, і т. д. Та яке б не було тілесне зворушене в живих істотах, кожне воно повстає з пущеної в рух тієї сили в нервовім системі; іншої причини появи того руху ми не знаємо.*)

В сім власне лежить пояснене того, що ми звемо "охочекомностею" вчилків; — приміром, чому немовля починає дихати в тій хвилі, як народить ся і кричати зараз по першім віддиханню; чому вія заскалуеться, коли щось вразить око; чому руки самі підносять ся догори, щоб захистити голову, коли є небезпека удару, і т. д. ?

Лихі нахили та похоті.

Подивімось, як ті факти фізіольогії впливають на витворене звичок за молодості. Мо-

*) Розуміється, що розум може брати більшу участь в цім процесі інж тут наведено, і може сам надавати стимула (підштурхача), котрий нарихтовує машинерію руху. В сій нашій розвідці ми беремо під розвагу простіші випадки.

торово-рефлексийна чинність може бути названа звичкою насадженою самою натурою, бо вона виновнює сутеву ознаку звички, а власне, що вона є усталеною і постійною лехкістю чиненя. Фактично, та легкість така велика, що трудність лежить **не в чинності, але швидче в нечиненю**, коли охочекомні сили натури раз покликані до руху. З другого боку під звичкою ми розуміємо . . . чайно щось таке, що набуте повторним чиненем; не тому, що лехкість уже існує перед виконанем навіть одного чину. Отже нашим ділом в сій справі є **не так проваджувати звичку, як рядити нею**; або іншими словам, витворювати супротивні звички рядження і перепиненя.

Невеличкий дослід покаже, що майже усі нахили, на котрі здібна людина, (тут є, розуміється ся, ті, котрі потягають за собою який не будь тілесний чин) про їхнє здійснене допинають ся свого виконаня завдяки присутності моторово-рефлексийної чинності. Ми говоримо про них, як про сили, котрі "заносять нас геть". Ся метафора дуже влучна. Кожна людина, котра б проаналізувала свій стан під впливом, скажімо, гніву, побаче, що величезні сили моци ринуть через її тіло, витворюючи люте зворушене в її органах, пускаючи язик в швидкий рух

говореня гострих слів, а руки чинити люто-дикі вчинки. Ся панорама похотливої чинності поступає начеб вона була сама з себе, в той час коли розум дивить ся на те, як глядач, — негодячись, жалкуючи, а навіть і протестуючи проти того, але роблючи небагато, щоб спинити те, зак та хуртовина сама собою мине, коли перед тим не буде припинена яким небудь гострим струшенем. Дії поповнені похотею без нарочичної злости повстають не з приводу волі, але через роспущені сил моторово-рефлексичної чинності. Звичайні, воля відповідає за них, але з негативного боку, себто тому, що дозволяє тим силам виступати безстриманя, замість того, щоб їх перебити і замкнути їхню течію.

Вправи стримання.

Праця виховання тих сил полягає в недопущенню моторово-рефлексийних чинностей набирати більшої лехкості, ніж вони уже посідають. Сполучення розумової асоціації, як і сполучення охочекомної чинності набирають ся більшої сили напруження з кожним слідуючим повторенем. Беручи нашу попередню метафору, можемо сказати, що чим чистіше падає той "курск", що спричинює роспущені тих сил, тим він

більше готовий падати на-будуче. Через се житєвою потребою є стриманє в першій же прояві всіляких вередів, або яких інших лихих нахилів в дитині. Бо коли се перепустить ся без покараня раз, так другий раз піде ще лекше, і так далі з зростаючою лехкостею та напрудженем, аж поки щезне в дійсності уся можливість стримання, — себто підвалини буйного характеру ґрунтовно будуть встановлені. З другого боку, гостре стриманє, виконане за першого разу, не тільки зверне увагу дитини на потребу управлена само-стриманя, але буде (через асоціацію ідей) постарчати їй проти-вагу, відразу впертись похоті, коли вона тільки зявиться. І коли кара буде вжита стільки разів, що стане добре запамятана дитиною, тоді цілковито не треба буде попущеня. Людина може бути похотливого характеру, але може рядити собою силою розумної волі.*)

Але коли та воля квола, того само-стриманя годі сподіватись; і на-

*) Понижчий уступ відносно управи розумної волі, э такої величезної ваги, що ми подаємо його як слідує:

"В сім переході (в дитинстві) э великої ваги управа волі. Духом волі э слідкованэ за розумінэм; себто, річ маэ бути знаюю перше, ніж вона може бути забажаною. Тому підвалина управлена волі лежить перш

віть тоді, коли та сила міцна, вимагається багато зусиль на само-стриманні, себто витрачення снаги, котруб можна було ужити на щось більш пожиточного, колиб людина змалку була вихована, як треба. Тепер ніхто не буде навмисно засуджувати людину на безпотрібну борню з її похотями, коли се можна обминути. Але ті батьки, що непотрафили не допустити витворення похотливих та вередливих звичок в своїх дітях, не тільки ризикують витворити з своїх дітей кримінальників, але, що найменьшого, накладають серйозний тягар на їхнє будуче життя, ставлючи їх в обставини потреби постійної борні з ворожими силами, котрі б ніколи не треба булоб поборювати, колиб дитина дісталася

усого в царені інтелекту, чи-то знання. Ми вже були зсумували есенцію етичного "вжитку розуму" під сими трома заголовками:— съвідомість вільного вибору, правдивий та лихий вибір і обовязки правдивого вибору. Ми віримо, що чутэ вибору розвивається від хвилі, як дитина опиниться лицем до лица з річами дотичними вибору; себто, коли вона спіткається з двома річами, котрі вона обидві любить, але мусить одну взяти, а другу лишити. Розвиток тієї злібності вибору може бути заралежений попростому ось як: Не будьте пересадно авторитаричними з дитиною. Коли заходить, приміром,

ліпше виховане.

Та побіч диких похотей є ще і інші пориви, котрі також належуть до обсягу моторово-рефлексійної чинності і котрі, хоч самі і не буйні, можуть бути розвинені повторним попуництвом у більш-меньш небезпечну звичку. Приміром, візьмімо охочекомну чинність тіла брати руками все, що трафляється на очі. Сама в собі це невинна реч. Але коли дозволити на таке дитині без впину та стримання, зявиться звичка, котра буде мати важний вплив на розвиток характеру. Бачучи красну реч, дитина натурально відчуває бажання спробувати її. Враз

питане що дитина має взяти яблуко чи померанче, не розв'яжите того сами, але поставте дитині яскраво до зрозуміння, що вона має взяти тільки один овоч, а не два. Підштурховач до вибору може бути спершу безглуздий, викликаний просто красою барви. Але реч не в сім. Коли дитина виявляє вагання в виборі, захотьте її стільки, щоб вона зрозуміла, що їй треба на щось відважитись, але без довгого вагання. Натискайте лагідно на дитину, щоб приходила до скорої постанови; інакше буде лихий наслідок. Часом ми здібаємся з людьми, котрі просто ні нащо не можуть наважитись. Дійсна розвага полягає в розваженню альтернатив і в тім, що лежить поза ними пропорціонально до ваги речей по-

прокидається моторово-рефлексийна чинність. Руки простягаються, щоб ту річ схопити, і за хвилину та річ опиняється у дитини в роті; се дійсно так кожна мала дитина зробить; і коли дитину добре не навчити, щоб **вона не важилася нічого рухати, що баче**, охочекомна звичка дозволу рукам слідкувати за очима, незабаром поведе дитину красти цукор з столу, потім яблука у сусіди в садку, а потім гроші з батькової книжні, а там може дійти до найгіршого.

Контроля тіла.

Іншими словами, одною з найголовніших частин у вихованню є вищепланені звички потріб-

ставлені до вибору; але невимірювана розвага оплакана і съмішина. Твердість і борзість паваження є найголовнішою ознакою добре сформованого характеру, як також і звичка твердо триматись того, що вже раз вибране. Коли ви хочете, щоб ваша дитина надбала характеру мужності, починайте вчасно робити так, як тут подано: коли можливо дозволити на вибір, дозвольте на те; вимагайте, щоб дитина робила вибір відразу; коли вибір буде зроблений, заберіть геть ту другу річ, що була відкинута; і нарешті уважайте, щоб вона чисто забула про ту відкинуту річ”.

ного опанування людини над своїми "охочекомінми" рухами тіла. На се є один загально-світовий спосіб. Він тичеться усіх тих рухів, котрі витворюють добру поведінку, — красну ходу та рухи, спокій манер, звичку сидіти спокійно, стримані очі не вилуплюватись з великим зацікавленем в річі, або поводити ними безперестанку, або втоплювати їх комусь в лиці, тощо. Варто тут зазначити, що так ужита карість дотично річей, котрі відносно чеснот мало значні, буде грати велику роль в справі чесного новодженя. Бо коли потрібна сила само-рядження стає звичкою навіть у незначних річах, завдяки котрим не повстануть ще злі наслідки через бажані їх, — та лехкість, так набута, буде вживана натурально до само-рядження там, де чеснота є обовязком, а занедбані його гріхом.

Слово "само-ряджене" є ключем цілої ситуації... Се само-ряджене є тим наслідком, звичку котрого намагаємось набути, звичку, котра, дозволяючи природним силам тіла на їхне здорове поширене, рядить і кермує ними, роблючи видані їх в тім напрямку, котрий тільки вартий людини.

Кінець.

НОВА КНИЖКА ! Що лише вийшла з друку !

ДАРВІНІЗМ.

Найбільша наука яку написав Еміль Феріэр після науки великого учителя Дарвіна, котра містить в собі отсі науки:

ПЕРША ЧАСТЬ.

1. Закони, на яких опирається теорія.
2. Боротьба за істновання.
3. Природний добір.
4. Чинники природного добору.
5. Наслідки природного добору.
6. Факти, які можна пояснити природним добором.
7. Теорія еволюції і геологічні доктрини.
8. Критика сучасних класифікацій.
9. Генеалогічна класифікація.
10. Труднощі, з якими має діло теорія.

ДРУГА ЧАСТЬ.

Приложения теорії еволюції до мов.

1. Зміни в мовах.
2. Причини змін і добору в мовах.

ТРЕТЬЯ ЧАСТЬ.

Теорія еволюції накладена до людини.

1. Стан питання.
2. Вступні уваги.
3. Відмінок людини.
4. Місце людини в природі.

Книжка ся обіймає 170 сторін друку, на найлучшім папері і коштує всього 80 ц.

Жадайте сеї книжки у кождій книгарні, або висилайте замовлення на адресу:

**UKRAINSKA KNYHARNIA
516 QUEEN ST, W.
TORONTO, ONT. CAN.**

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ НАУКОВИЙ ЖУРНАЛ.

»Заморський Вістник« се єдиний на цілу Північну Америку ілюстрований місячний журнал в українській мові.

»Заморський Вістник« містить в собі по-простому виложену науку, якої тепер так бракує нашим робітникам і фармерам, пояснюючи ту науку **многими образками**.

»Заморський Вістник« містить в собі зрозуміло для всіх написані виклади слідуючих наук:

Астрономія, Геольгія, Географія, Аритметика, Алгебра, Геометрія, Механіка, Історія культури, Фізика, Опис народів, Головніші події в Історії людства, Житє звірят і рослин, Ради про здоровлє, Господарські поради, Як виховувати дітей, і багато іншого.

»Заморський Вістник« подає огляд політичних подій, що стались протягом місяця.

»Заморський Вістник« можете передплатити своїм кревним або знакомим в Старім Краю!

Річна переплата в Канаді: на рік \$2.50ц. на півроку \$1.25ц. до Європи і Америки на рік \$2.75ц. Посдиноке число 25ц. Хто ще немає журнала, хай скорше вишле передплату на адресу:

**ZAMORSKYJ VISTNYK
516 Queen Street W.
TORONTO, ONT. CANADA.**

ЧОМУ ТРЕБА ЗНАТИ ГЕОГРАФІЮ?

Коли Ви не запізнані з "ГЕОГРАФІЄЮ", себто з наукою про опис поверхні землі, про материки, острови та моря, про всілякі підсоня в сьвіті, про розміщене на землі рослини, звірят та людей, про державні межі, про міста та адміністративний поділ держав зокрема, про історію людства в кожній державі, про стан гандлю, промисловості та хліборобства на сьвіті, отже коли Ви не запізнані з "ГЕОГРАФІЄЮ" так для Вас цілий сьвіт буде як у мішку. Ви навіть не годні будете **пожиточно скористати** з читання часописів; а до історії та політики нема тоді чого й братись, коли не знає "ГЕОГРАФІЇ". Тому ми радимо Вам зараз замовити собі

"Г Е О Г Р А Ф И Ю"

в українській мові, що коштує в окладинці
лише 80 ц.

Замовлення посылати на адресу:

Ukrainska Knyharnia

516 Queen St. W. Toronto, Ont., Canada.

NLC BN

3 3286 07303712 5

**Накладом „Робітн. книг. і, Видавничої Спілки“
ВИЙЦІЛИ СЛІДУЮЧІ КНИЖКИ:**

Дарвінізм	80 ц.
Географія на укр. мові	80 ц.
Фільозофія штуки	50 ц.
Перекази старинного сьвіта	35 ц.
Коли зійшло сонце	30 ц.
Про жіночу неволю	30 ц.
Початки укр. соц. в Галичині	25 ц.
Міжнародні Революційні Партії	25 ц.
Незвичайні дива природи	20 ц.
Як кров кружить в нашім тілі	15 ц.
Попадя в зільниці	15 ц.
Таємниця Америки	15 ц.
Витворене Характеру	15 ц.
Колиска Народів	15 ц.
Відроджене України	10 ц.
Як люди навчились числити	10 ц.
Робітничі пісні	10 ц.
Як мужик двох генер. вигодував	5 ц.
Вода в природі	5 ц.
Земна Куля	5 ц.
Боротьба о сонце	3 ц.

ЗАМОВЛЕНЯ ШЛІТЬ НА АДРЕСУ:

UKRAINSKA KNYHARNIA

516 QUEEN ST., W.

TORONTO, ONT. CAN.

